

Forfatter: Ørsted, Hans Christian

Titel: BREV TIL: Andersen, Hans Christian FRA: Ørsted, Hans Christian (1834-03-08)

Citation: Ørsted, Hans Christian : "BREV TIL: Andersen, Hans Christian FRA: Ørsted, Hans Christian (1834-03-08)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 455. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000119.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til H. C. Andersen.

Kjøbenhavn den 8de Marts 1834.

Jeg er ikke den rette Dommer for Deres Digt *); vi have, om jeg saa maa sige, en ganske forskjellig æsthetisk Religion; De synes at være af den Mening, at Digteren kan skabe, hvad han vil, naar der kun er Livlighed, Følelse og Phantast i Værket: jeg vil, at den af Digteren fremstillede Verden, med al dens Frihed og Dristighed, dog skal beherskes af de samme Love, som det aandelige Øie opdager i den virkelige Verden, og uden hvilke det ikke var værd at leve deri. Efter min Mening bør derfor det Godes Magt føles som Herskende i et Digtværk, om ogsaa det Onde, ja selv Helvede er dets Gjenstand. Digtet har, efter min Mening, ikke Lov til at indskrænke sig til Verdensdissonantserne, udrevne af deres Sammenhæng, ligesaa lidt som et musikalsk Kunstværk tør nøies med at give os Dissonantser, der skulle opløses udenfor Kunstværket. Jeg kan ikke noksom rive mig løs fra denne med min Natur sammensmeltede Overbeviisning, for ret upartisk at nyde efter deres egen Art de Værker, som ikke ville underordne sigs. 456hine den aandelige Verdens Love. I Deres nye Digt fremstiller De os et Væsen, hvori Hjertets aldrig tilfredsstillende Længsel, dens forunderlige Higen efter en ny og anden Verden skal aabenbare sig. Men denne Længsel viser sig ikke rettet hen paa Noget af det, der giver Tilværelsen dens højere Adel; det er ikkun en vild Begjærighed efter noget sandseligt Stort. En saadan Begjærighed kunde være Yttringen af en højere Trang; men her seer man Intet af denne, tværtimod, hun sønderriver Venskabs- og Kjærlighedsbaand for at tilfredsstille denne Sandseverdenens Tilløkkelse. Vel sandt, Digteren har Lov til al skildre dette; men saa maa det skinne igjennem, at denne Tilløkkelse er en Forførelse, har noget Djævelsk, og dette Djævelske maa ikke være uovervindeligt for Mennesket; men den Ulykkelige, som hengiver sig dertil, maa vises os som skyldig, ei som den, der ene er dømt ved Skjæbnen; De seer let, at denne Grundanskuelse maa have en Indflydelse paa min hele Dom om Digtet. Jøvrigt tilstaaer jeg med Fornøielse, at De har anvendt megen sindrig Kunst paa at danne et dramatisk Digt af det gjenstridige Stof, der passer saa godt paa Kæmpevisens Træsnit, og at mange skønne Vers og Skildringer, saavel af Følelser som af Naturen, ikke have forfeilet deres Indtryk paa mig.

Deres

H. C. Ørsted.